

ΝΟΚΑΟΥΤ

νοκάουτ κ. **νοκ άουτ, το**, άκλ. ουσ. [<αγγλ. knock out], πυγμαχικός όρος που σημαίνει ότι ο αντίπαλος βγήκε από το παιχνίδι, εγκατέλειψε, νικήθηκε, γιατί ύστερα από τα χτυπήματα που δέχτηκε, έπεσε κάτω και έμεινε περισσότερο από δέκα δευτερόλεπτα·

- *βγαίνω νοκάουτ*, εγκαταλείπω μια δουλειά, μιαν υπόθεση ή μια διαμάχη, αδυνατώ να τη συνεχίσω, γιατί έχω φτάσει σε πλήρη σωματική, ψυχική ή οικονομική εξουθένωση: «δούλεψε δυο μέρες ασταμάτητα, ώσπου βγήκε νοκάουτ || πήγε να τα βάλει με τον τάδε και με το πρώτο χτύπημα βγήκε νοκάουτ». Από την εικόνα του πυγμάχου που, ύστερα από χτύπημα του αντιπάλου του, μένει πεσμένος πέραν του κανονικού χρόνου·

- *είμαι νοκάουτ*, βλ. συνηθέστ. *βγαίνω νοκάουτ*·

- *πέφτω νοκάουτ*, βλ. φρ. *βγαίνω νοκάουτ*·

- *τον βγάζω νοκάουτ*, τον αναγκάζω να εγκαταλείψει μια δουλειά, μια υπόθεση ή μια διαμάχη, γιατί τον έχω φέρει σε πλήρη σωματική, ψυχική ή οικονομική εξουθένωση: «πήγε να με κοντράρει στο μειοδοτικό διαγωνισμό, αλλά τον έβγαλα νοκ άουτ»·

- *τον ρίχνω νοκάουτ*, βλ. φρ. *τον βγάζω νοκάουτ*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας